

תן לנו עצה מה לעשות כי אנחנו לא נדע מה לעשות ועליך עינינו כי נשפך דם נקי בקרב עמך ישראל על אדות אותו האיש. עד מתי יהיה זה לנו למוקש שתחזק יד הנוצרים עלינו והורגים אותנו כמה וכמה, ואנחנו נשארים מעט. ובעון מוקשי עמך בית ישראל נעשה זאת ואתה למען שמך תן לנו עצה מה לעשות להיות נברלים מערת הנוצרים. ויהי בכלותם לרבר ויקם זקן אחד מן הזקנים ושמו שמעון כיפא והיה משתמש בכת קול, ויאמר להם שמעוני אחי ועמי, אם טוב בעיניכם דברי אבריל את האנשים האלה מערת בני ישראל ולא יהיה להם חלק ונחלה בקרב ישראל, אך אם תקבלו עליכם את העון, ויענו בלם ויאמרו נקבל עלינו העון אך כאשר דברת עשה. וילך שמעון כיפא בתוך ההיכל ויכתוב את השם הגדול ויקרע בשרו וישם הכתב בתוכו ויצא מן המקדש ויוציא את הכתב וילמוד את השם, ויירך אל עיר מטרופולין של הנוצרים ויצעק בקול גרול ויאמר כל מי שיאמין בישי יבא אלי כי אני שלוחו, ויאמרו לו תן לנו אות ומופת, ויאמר להם מה אות אתם מבקשים ממני, ויאמרו האותות אשר עשה ישו בחייו עשה לנו גם אתה. ויאמר הכיאו לי מצורע, ויביאו לו, וישם ידיו עליו והנה נרפא. ויאמר להם עוד הכיאו לי מת אחד, ויביאו לפניו, וישם ידו עליו ויהי ועמוד על רגליו, וידאו האנשים האלה ויפלו לפניו ארצה ויאמרו לו באמת אתה שלוחו של ישו כי הוא עשה לנו כך בחייו. ויאמר להם שמעון כיפא אני שלוחו של ישו והוא צוה עלי ללכת אליכם, השבעו לי אם תעשו בכל אשר אני מצוה אתכם, ויענו בלם ויאמרו כל אשר תצונו נעשה. ויאמר להם שמעון כיפא דעו כי ישו היה שונא לישראל ותורתם כמו שניבא ישעיה חרשיכם ומועריכם שנאה נפשי, ועוד דעו לכם שאינו חפץ בישראל כמו שניבא הרשע כי אתם לא עמי, ואף שיש בידו לעקור אותם מן העולם ברגע אחד מכל מקום אינו רוצה לבלותם, אך הוא רוצה להניח אותם כדי שיהיה תלייתו וסקילתו לזכרון לרודי רודות. ורוכ ענוי הגדול שהיה סובל כל היסורים כדי לפרות אתכם מן הניהנם. ועתה הוא מזוהיכם ומצוה לכם שלא תעשו עוד רעה לשום יהודי ואם יאמר יהודי לנוצרי רך עמי פרסה ילך עמו שתי פרסאות, ואם יבנו יהודי על הלחי השמאל יטה לו גם הלחי הימין כדי שיאכלו שכרם בעוה"ז ובעולם הבא יהיו נדונים בניהנם, ואם תעשו כך תזכו לשבת עמו במחיצתו, והנה הוא מצוה עליכם שלא תחוננו את חנ המצות אך תחוננו את יום מיתתו, ובמקום חנ השבועות תחוננו ארבעים יום משנסקל ועלה לרקיע את"כ, ובמקום חנ הסוכות תחוננו יום לידתו וביום השמיני ללידתו תחוננו היום אשר נמול בו, ויענו בלם ויאמרו כל אשר דברת נעשה אך אם תשאר אצלנו, ויאמר אנכי יושב ביניכם אם תעשו לי כאשר צוה עלי לכלתי לאכול שוב כאכל רק יחס צר ומים לחץ, ועליכם יבנות לי מניל

בן רוד בא ויעלו לירושלם ויתעננו עליה, שנאמר וענדם יירשו ארץ ויתעננו על רוב שלום. האל ברחמיו ישלח לנו הנואל במהרה בימינו אמן.

שמעון כיפא:

אגדתא דשמעון כיפא, אגדה אדות ראש שליחי ישו הנוצרי המכונה פיטר (Peter) שהוראתו בלשון יונית "סלע" כמו כיפא בארמית. ויש מסורה המונית כי שמעון זה כונתו היתה רצויה להפריד את היהודים הנוצרים מן היהודים האמתיים פירוד גמור למען לא יתערבו ביניהם כמו שהיו רגילים לעשות בראשית החיסדות הנצרות. ויחסו אליו כמה פיוטים ופיוט עבודת יוה"כ, אתה כוננת עולם ברוב הסדר, ואמרו עליו כספר חסידים וז"ל, "ואפילו לצדיק והם תועים אחריו כגון שמעון כיפא" (שם סי' קצ"א). ע"ע באוצר ישראל, שד"ל במבוא למחזור מנהג בני רומא צד ז' (ליוורנו תרט"ו) כותב: "והנה אני השתוממתי ונבהלתי זה כ"ד שנים כשראיתי במחזור ויטרי כ"ו תשובת רבינו תם, כתוב בה כי שמעון כיפא יסד סדר של יוה"כ אתן תהלה, וסרה תמיהתי אחרי עשרים שנה כשראיתי בפירוש המחזור כ"י שבידי אתן תהלה. שמעון כיפא שקורין ק' פיירו מרובי (מלות שקורין וכו' כתובות על המתק ולא אדע מה היה כתוב בתהלה) עשה השבת הוזה לאחר שתקן להם אמונת [הנוצרים] וישם עצמו בגדל רומי כל יסויו בלחם צר ומים לחץ, ושלח להם זה השבת, להודיע להם כי כלל לא היה מאמין [בישו], אבל להשקיט הפריצים שהיו פורצים בישראל נתכוון, עכ"ל, אז הבנתי כי דברי רבנו תם מיוסדים על שמועת שוא שנתפשטה בישראל בימי קדם בזמן הצרות והשמדות, ככונת טובה לחזק אמונת התמוך, כשישמעו כי ראש האפוסטולי כתב פיוטים בשבח האמונה הישראלית, ושכונתו כשיסד האמונה החדשה לא היתה אלא לשם שמים ולטובתם של ישראל".

אגדתא דשמעון כיפא

[בית המדרש ח"ה 60]

ויהי אחרי הדברים האלה וינרל מריבה בין הנוצרים ובין היהודים, כי כאשר ראה נוצרי את יהודי הרג אותו והצרה היתה הולכת ותוקפת עד שלשים שנה. ויתאספו הנוצרים לאלפים ולרכבות, וימנעו את ישראל מלעלות לרגל והיתה צרה גדולה בישראל ביום שנעשה בו העגל ולא היו יודעים מה לעשות. אך אמונתם מתחזקת והולכת ויצאו שנים עשר אנשים ויחלכו בשנים עשר מלכיות ויתנבאו בתוך המחנה נביאותיהם, ויטעו ישראל אתריהם, והם היו אנשי שם ויחזקו את אמונת ישו כי אמרו שהם שלוהו ויתלקטו אתריהם עם רב מכני ישראל. ויראו החכמים את הרבר הרע הזה וירע להם מאד ויאמר איש אל רעהו אוי לנו כי חטאנו שבימינו נהיתה הרעה הזאת בישראל אשר לא שמעו אנחנו ואבותינו, ויצר להם מאד וישבו ויבכו וישאו עיניהם אל השמים ויאמרו אנא ה' אלהי השמים